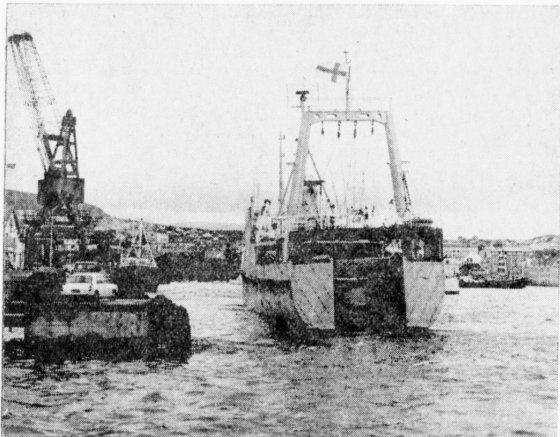

KAP FARVEL

Vestmenningar eiga nú
flaggskip trolaraflotans

»Kap Farvel« á Havnini

Almennan partapening

Á tingi hefur javnaðarflokkurinn lagt fram uppskot um, at tað almenna kann seta partapening í virkir og eisini, at kommunur verða heimilað at seta partapening í arbeidsskapandi virkir, ið torvur er á í avvarðandi kommunu fyrri at basa arbeidssloysi, ið ger, at fólk í stórum tali má rýma av plássinum fyrri at seta búgv í útheiminum ella aðrastadni, har ið arbeiði og livsupphaldandi innlögur eru at vinna.

Mong stórpláss og at kalla øll smáplássini liggja illa fyrri við arbeiði. Her eru bara tvinnir kostir í at velja. Annaðhvørt er av land at flyggja ella at fáa sett arbeidsskapandi virki á stovn.

Har, ið privatur peningur er til steiðs og hugur hjá privatum monnum og felogum at seta virki á stovn, javna teir ringu virkisföllum seg, so tað verður møgulegt at liva í heimbygðini. Men har ið bæði peningur og

kanska eisini dirvi til verka trýtur hjá teimum, ið vanliga hava kosið sær tað í livinum at fáast við arbeidsskapandi virki, eru einastu ráðini, at hitt almenna tekur sær um reiggj og er fúst at vera við munandi partapeningi, tá ið maður ella menn og samtokur av virkis-hugaðum, sum ikki hava nóg nógvan pening at uppfylla tær vanligu treytirnar fyrri at fáa lán frá lánstovnum her á landi sum niðri í Danmark.

Tað er í hesum tilfelli, at frammanfyrri standandi uppskot skal hjálpa teimum virkisfúsum monnum og kvinnum, sum sita fyrri tí almenna og skylda at gera tað, ið møgulegt er fyrri at gera korini á plássum teirra liviligg, so tey kunnu koma undan at nýðast at fara av plássinum út av landinum fyrri at vinna sær til livsins upphald.

Undir hugtakinum »tað almennak falla bæði lögting og kommunur.

Hósdagin vórðu umboð fyrri blöðini og ymsar almennar stovnar, bjóða umborð at siggja fyrsta føroyska hekkutrolaran, Kap Farvel, sum lá við vestaru bryggju í Havn, har hann tók salt og ymsa aðra útgerð umborð. Lat tað verða sagt bein-anvegin, allir sum vóru har til-steiðs, vóru samdir um at skip-ið sá væl út, og at tað var eitt bragd av partafelagnum Saturn í Vestmanna at tað var eydnast teimum at hava fingið slíkt stórt og stáslígt far til landið.

Skipið er bygt sum eit flót-andi verksmiðja. Niðri undir aftan á skipinum eru tvær týsktbygdar Bader flakasker-ingsmaskinur, sum skera hóp-in av flaki um samdogrið. Aftl-anin er at »Kap Farvel« bæði skal skera flak og salta um-borð, eini 300 tons av flaki og eini 140 tons av saltfiski hvønn túrin. Helst skulu túrarnir ikki verða longri enn trigar mán-aðar. 2 og 4 mans komur eru tað vanligasta, komrini eru góð og hugnalig, men kanska held-ur í minna lagi. 40 mans fara við henda túrin til Grönlands, men um fleiri maskinur verða installeraður, sum ætlanin er seinri, so verður manningar-talið munandi skorið niður.

Á ferðini heim úr Týsklandi helt »Kap Farvel« eina ferð uppá góðar 12 mil, meðan hann á royndartúrinum gekk so skjótt sum 15 mil. Menn, sum vit tosaðu við umborð, søgdu seg at vera væl nøgðar við skipið, og teir ivaðust ikki í, at »Kap Farvel« fer at roynast væl fyrri Vestmanna bygð, og tað skal eisini verða okkara ynski fyrri hesa fyrstu roynd innan hesa vinnugrein, her hjá okkum.

Tillukku vestmenningar!

Í gjár 6. mai vóru liðin 100 ár síðan Jóannes Patursson, sáli varð føddur. Kirkjubónd-an, sum í gjøgnum eitt langt tíðarskeið kom at hava stóra ávirkan á fólkalívið í Føroyum, frá ungum árum av til sín doyggjandi dag í 1946.

Hóast Jóannes bóndi best er kendur sum politikkari, hann sat eitt langt skeið á tingi, á riikisdegi og á landstingi, so verður hann av eftirtíðini ikki minni kendur sum skaldið, ið gav fólki sínum eina varðandi ogn í skaldskapi sínum, hann var framúr yrkjari.

Tá fjóðskaparligu roringar-

nar í seinastu öld av álvara fóru at taka seg upp og móður-málsspurningurin av álvara kom í dagsins ljós, var Jóannes bóndi skjótt tann, sum kom at standa á odda, soleiðis sum tað so tíðiliga skilst í yrkingum hansara.

Í dag er komin út 1. partur av søgu Kirkjubóar »Tættir úr Kirkjubóar søgu«, endurminn-ingar hjá Jóannes bónda, prent-að á Einars prent og givin út av forlagnum »Varðina«.

Ólavskirkjan

Lutaseðlar til ístandseting og umvæling av Kirkjubóar kirkju

Elsti bygningur Føroya skal setast í stand — tað er samstundis elsta kirkja okkara, Ólavskirkjan, sóknarkirkjan í Kirkjubó.

Í grein inni í blaðnum í dag verður sagt frá tí, sum gerast skal. Takið er nú at fáa til vega pen-ingin — og tí verður í hesum dag um farið undir solu av lutaseðlum. Tað er at hava í huga, at innsavn-ingin til hesa umvæling tænar eis-ini tí endamáli at varðveita elsta fornminni okkara — í teirri bygð, Kirkjubóur, sum nú er mest eitt minni um stórar dagar í forðum.

Lesararnir skriva...

LANDBRÚKIÐ SUM VALAGN

Nú ein dagin komu stórtíðindi frá útvarpinum. Mál var lagt á tingborð um stuðul til ein upp-dyrkingarveg í Sandavági. — heil-ar 15.000 kr.

Hetta stórmál mátti fáa serliga viðgerð, og kom skjótt undir at-kvøðu. Men sum væntandi var, fall tað, ov nógvur peningur sjálv-andi.

Hetta kann tykjast logið, tá all-ir flokkar, og serliga teir, ið halda seg til landsstýrið neyvan hoyrast siga nakað, úttan gamla grammo-fonplátan: »Landbrúkið verður at styðja«, fylgir við.

Møguliga rokna teir ikki slíkt fyrri landbrúk longur. Hakin og teiðeypurin skulu á forngripa-goymsluna, og hann ið velt sær hefur nakað av eplum og fott sær

okkurt krietúr, skal bert halda uppat við tí og keypa. Hann, ið ikki hevur nakrar merkur av jorð, og nakrar traktorar at skrambla við skal bara lata vera at fáast við jorðina. Men, vita skulu lögtings-menn allir og landsstýrið við, at eplir og mjólk, og hvat annað, sum landbrúkið kann framleiða, ofta hevur stuðlað munandi í bygðum, har arbeiddrostur hevur verið, og hvar annars lögtingið ið hvussu er ikki hevur gjørt nakað nevnivert fyrri at fáa tað óðrvísi. Og enn man hakin eiga ein stóran part av æruni fyrri tað, ið fram-leitt verður.

Hetta var so eitt ynski um 15000 kr.; men kanna vit so onnur tøl, ið koma fram, so er munur á. Miljónir til skúlar og endurbýggjan av kirkjum, ið kanska bert hava kostað fá pst. av hesum at byggja av nýggjum. Tá er einki óført, bert tí at ávisir menn mæla til tað. Og skúlarir! Nóg gott at siga um teir, men ikki bara satt. Helst skuldi vísdómurin ikki bliv-ið so nógvur, at teir, ið læra, gloyma, at tað er onkur, ið stríð-ist fyrri upphaldi teirra, og har kundi meir verið at sagt, men lat tað fara hesaferð.

Mær rennur í hug soguna um studentin, ið kom heim. Borðreitt var við m.a. 2 fuglum. Hin ungi helt, at so mikið dugdi hann at rokna, at foreldrin bæði og hann sjálvur kundu fáa 1 í part. Tá mælti hin gamli: »Ja, nú taki eg hendan, og mamma tín hevur handan, — so kannst tú hava hin, sum tú fært roknað aftrat.«

Hatta er søga, sum bæði teir, ið skúlaskepinum stýra, og teir, ið landinum valda, kunnu lært nakað av.

Beinir.

HUGSA TYGUM UM AT FERÐAST
— TOSIÐ FYRST VIÐ

faroe airways

SØRVÁGUR 103

Norðurlanda verstu skattalóg royna einstakir flokkar í dag at gera til avreksverk, ið farin eru fram undir tí sokallaða »sjálv-stýrislandstýrinum«.

- * Sjákvandi talar tað teimum, ið
- * gjørt hava verið, til fyrri-
- * munar, at hin avloðaða skatta-
- * lógin er broytt; men hóast
- * fyrirminir, ið veruliga eru
- * vunnir, koma vit haltandi og
- * sjokkandi aftaná broðratjóð-
- * unum, sum í kravi av javn-
- * aðarstjórnun, hava skapað

- * lóggávu á hesum øki, ið meir
- * og meir eru hini stóru fjøld-
- * úm í fólkinum at gagni.

Sum so mangt av tí, ið hetta landsstýrið hevur avrikað, er skattalógin bara ein litil bót úttaná eina aðra bót, tí fyrr enn vit fáa lagt skattaskálan annarleiðis til rættis, er litið, ja, kanska í mong-um forum, einki vunnið.

Miðvísur, sannur og rættvísur skattapolitikkur má vera eitt aðal mál at fremja hjá einum kom-andi landsstýri.